

SEX JE DAR

SEXUÁLNÍ STYKY PŘED MANŽELSTVÍM

Měl jsem duchovního obnovu pro snoubence. Před Eucharistii mne tito upřímní lidé požádali, abych jim zprostředkoval svátost smíření. Usedl jsem do zpovědnice, otevřel okénko vpravo a slyšel tato slova: "Otče děláš jsem necudné věci se svou snoubenkou." Otevřu očko vlevo a slyším totéž. Když jsem to slyšel potřetí, už jsem to nevydržel, vyšel jsem ze zpovědnice, shromáždil všechny a řekl jim:

"Draží přátele! Milujete se navzájem, chcete se vzít a berete svůj vztah vážně. Jsem si tedy jist, že vydáváte-li svědec svých citů, děláte to z lásky. Co vám však chci vytknout, je nedostatek víry a upřímnosti. Chováte se, jako byste si úplně náleželi, ale přesto jste ještě neučinili svůj závazek neodvolatelným. Děláte gesta, která jsou známkou definitivního darování, ale necháváte si možnost vzít svoje slovo zpět.

Mladý muži, tato dívka ti dosud nepatří. Ještě se s ní můžeš rozejít, ba co víc, ještě se o ni nestaráš, neživíš ji, nezařídil jsi ještě domov, a přesto s ní chceš zacházet, jako by byla tvá. A celkem vzato, to, co děláš, je nerozumné. Děláš chybou, když učíš tutou dívku dávat se tomu, komu ještě nepatří. Přeň se tím, že jsi zlomil její odpor. Ale dej si pozor! Mohla by si na to zvyknout. Mohlo by se jí to zálubit. A jednoho dne by to mohla udělat znova, protože duvody, kterými jsi ji přesvědčil, by mohly platit i pro jiného.

Mladá žena, tento muž ti ještě nepatří. Nespravuješ jeho ponožky, nestaráš se o jeho domácnost, nesnášíš jeho špatnou náladu ráno a jeho noviny při obědě. Jakým právem ho tedy považuješ za svého manžela? Je to velmi ne-

bezpečné nejenom proto, že se ještě můžete rozejít, ale proto, že dovoluješ tomuto muži a zvykáš ho na to, aby s tebou zacházel jako s ženou, která není opravdu jeho. A můžeš tedy počítat s tím, že v tom bude pokračovat. Nejsi v žádné výhodě!

Co od vás žádám, je to, abyste ve svých vztazích respektovali pravdu své situace z obou stran a abyste si nehráli na manželství, když jste ho dosud neuzavřeli."

Na to mi jeden z nich namítl: "My se přece cheme vzít. Hluboce chápeme svůj závazek. Proč si tedy nemáme dosvědčit skutkem, co tak upřímně cítíme jeden pro druhého?"

Odpověděl jsem: "Chcete se vzít? Výborně! Pojděte tedy do kaple a já vás hned oddám. Jste-li rozhodnuti se vzít, co vám brání, abyste to prohlásili před svědky? Pojděte a oslavíme to ještě dnes večer!"

"To nejde tak rychle, otče. Naši rodiče s tím ne souhlasí."

"Co vám záleží ve vašem věku na názoru vašich rodičů? Připouštíte přece, že kdybyste byli opravdu rozhodnuti, že by vám v tom rodiče nemohli zabránit nebo si myslíte, že je dobré brát jejich názory v úvahu? Pak je to tím, že jsou to v jistém smyslu i vaše názory a že máte počkat. A myslíte-li si, že je rozumné, abyste se svatbou ještě počkali, proč by nemělo být rozumné, abyste ještě počkali s tím žít jako manželé?"

"Mám před sebou ještě vojenskou službu. Jinak bych si ji vzal hned."

"Ale vojenská služba vám přece nebrání, abyste se oženil. Chcete-li si ihned náležet, proč se tedy nevezmete?"

"Čekáme jen na to, až si najdeme byt."

"Nevidím žádný rozumný důvod, proč byste měli čekat na byt, jste-li rozhodnuti a když spěcháte. Myslite si, že na svatbu máte ještě čas, ale naopak máte za to, že je už na čase, abyste spolu manželsky žili. Přesto myslíte, že byt je spíše nutný proto, abyste spolu spali, než abyste se vzali. Spíte snad venku?"

Pozorujete ten nedostatek upřímnosti? Všechny ty rozumné důvody, které uvádíte pro odklad vaší svatby, která je veřejným a poctivým prohlášením vaší lásky, ihned zapomínáte, jde-li o to, abyste si tu lásku projevili. Proč to děláte tajně? Stydíte se za to? Je to dobrý počátek vašeho manželského žití? Nebude vaše nynější spojení trpět tím, že se stává přetvárkou a vinou? Bude vám za to vaše žena vděčná? Muže za téhoto podmínek najít dobré podmínky pro své rozinutí? Nepotřebuje snad být na vás hrđá a důvěroval vám? Proč ji vedete k tomu, aby se skryvala? Proč nevyhlásíte veřejně a hrđe ono gesto, které vám připadá tak krásné a pravdivé? Vždyť to chce jen uzavřít manželství, nic jiného!"

Kladu si otázku, jaká bude budoucnost těch,

kdo tak rychle vyčerpávají své zdroje, vynáležavost, objevy, prohlubování vzájemného poznání, budouli panovačně vyžadovat poslední kapitolu románu své lásky, místo aby vychutnávaly ty ostatní.

Muž obzvláště rychle rád odpočívá na každého odpočívadlo, k němuž ho doveďla jeho láska. Sexuální vztahy mohou být mnohdy ukončením dobyvání partnera a tedy, bohužel i sebe samého. Veškerý smysl zásnubní doby mizí příliš často se začátkem intimních styku.

Pamatujte si, že chlapec, který je snad mravně otrávěn, často se nechá dovést až k pravé pozornosti, upřímné oddanosti, nezískané ušlechtilosti, dá-li mu dívka poznat lepší lásku než je ta, o níž mu vyprávěli kamarádi a kterou viděl ve filmu.

Jestliže dlouhé zásnyby a svobodné zásnuby znamenají nevyhnuteľnou zkoušku, aby se ukázala pravá láska, nemí třeba považovat vaše rozhodnutí za konečné, dokud zkouška trvá. Je třeba mit možnost rozchodu, zjistíme-li, že jsme se zmylili nebo poznáme-li někoho, kdo nám víc vyhovuje. Je třeba zachovat si svobodu a ctí svobodu toho druhého. Láska je dost obsáhlá, tvořivá a zázračná, abychom nelitovali času, který je nám dán, abychom se naučili milovat."

LOUIS EVELY



stunek Jan